

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

SPD
1893

**PODELITEV PRIZNANJ ZA VRHUNSKÉ DOSEŽKE
V ALPINIZMU, ŠPORTNEM IN LEDNEM
PLEZANJU TER TURNEM SMUČANJU**

Ljubljana, 30. januar 2020

 Tina Dokl

KO SE PREDSTAVA (MORA) NADALJEVATI ... (SHOW MUST GO ON...)

Pesem glasbene skupine Queen je bila dolgo odzivnik na mobilnem telefonu Tomaža Humarja, kadar se ni uspel javiti, ker je ali delal ali pa plezal. Lani (2019) je minilo deset let, odkar nas je Tomaž za vedno zapustil, nekaj mesecev pred njim pa tudi Filip Bence. Oba sta vsak po svoje zaznamovala slovenski alpinizem v domačih gorah in v svetu, še posebej na širšem območju Himalaje. Oba sta se odlikovala s solo vzponi, bila sta samosvoja, neizmerno sta imela rada gore in jih tudi spoštovala. Plezala sta v časih, ki so od današnjih precej drugačni. Filip je bil eden ključnih motorjev v člansko številčnih himalajskih odpravah še v Jugoslaviji, na vrh osemtisočaka se je vzpel le enkrat. Tomaž je predstavljal nekakšen prehod iz klasičnih odprav v drugačne, manjše, hitreje, tudi medijsko bolj podprte. Pač odraz spreminjajočih se časov, že bolj v smeri, kamor alpinistična barka pluje danes. Filip je kljub ne več rosnim letom do konca navduševal z vzponi v Mangrtu in Storžiču, Tomaž z novimi vzponi v stenah najvišjih gora. Oba sta svojo pot sklenila prav tam, kjer sta preživela največ časa in bila najraje – Filip v Storžiču, Tomaž v Himalaji.

Slovenski alpinizem danes je drugačen in nikoli več ne bo, kot je bilo ... Čas, predvsem pa družbene in ekonomske razmere, prinašajo spremembe – v dobrem in slabem. Alpinizem je razpet med profesionalizem (služba) in bolj ali manj resno rekreativno dejavnost, ki je odvisna od posameznikovih vsakodnevnih obveznosti. Ko je služba, so v ozadju sponzorji in odgovornost do njih ter posledično še večja tveganja. Ko je rekreacija, je v ozadju boj za iskanje prostega časa in tudi sredstev, ki ga/jih lahko alpinizmu nekdo namenja. Prav obseg prostega časa je ključen tudi pri odločanju za odprave v tuja gorstva. Trendi na tem področju so majhne, agilne odprave, ki si izbirajo težke smeri na manjših nadmorskih višinah, ter skokovit porast t. i. komercialnih odprav na najvišje, ki pa z alpinizmom in njegovo etiko nimajo nič skupnega.

Pregled lanske alpinistične sezone, ki ga je zelo vzorno in tudi kritično pripravil Nejc Pozvek, član IO Komisije za alpinizem PZS, kaže, da smo plezali veliko, tako v zimskih kot kopnih razmerah, lažje in težje smeri v domačih gorah in po svetu. Dejstvo pa je, da ne more biti vsaka sezona vrhunska, izjemna in naj ... Ne, ne gre, ker vzponi in odprave zahtevajo svoj čas, tako za idejo, pripravo, vremenske razmere in predvsem za primerno psihofizično pripravljenost. In kot je velikokrat dejal Tomaž Humar – pri vzponih je ključna glava ...

Dejstvo je, da alpinizem – tako kot gornišтво nasploh – tako pri nas kot v tujini zaznamujejo podnebne spremembe. Doma se soočamo z zelenimi zimami in vse pogostejšimi ekstremnimi vremenskimi dogodki (npr. nevihte, vročina ...), v najvišjih gorstvih v tujini pa enako – tako vse kaže, da se bodo npr. resni vzponi v Himalaji (še posebej Karakorum) vse bolj osredotočali na zimske mesece, ker poletja postajajo prevroča in posledično vzponi izjemno tvegani in nevarni. To pomeni drugačno načrtovanje vzponov in odprav za vse – alpinistične profesionalce in rekreativce.

Za konec – alpinizem niso točke, niso minute, sekunde, desetinke, stotinke ... je poseben način življenja, za katerega se odločimo sami, zato tudi posledice tako in drugače nosimo sami.

Velikokrat posledice naših alpinističnih aktivnosti niso le preplezane nove smeri, pristopi na najvišje točke planeta ... So tudi manj prijetne, tako za nas, ki alpinizem živimo, še mnogo manj pa za naše najbližje, ki so v mislih z nami, ko živimo svoje sanje. Plezajmo odgovorno do sebe in naših najbližjih ter predvsem s spoštovanjem do – gora.

*Irena Mrak,
podpredsednica PZS*

VSEBINA

KO SE PREDSTAVA (MORA) NADALJEVATI ... (SHOW MUST GO ON...)	2
OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2019	5
IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2018	7
NAJUSPEŠNEJŠI ALPINISTI V LETU 2019	8
OCENA TEKMOVALNE SEZONE 2019 SLOVENSКИH ŠPORTNIH PLEZALCEV	16
NAJUSPEŠNEJŠI ŠPORTNI PLEZALCIV LETU 2019	18
PRIZNANJA PERSPEKTIVNIM ZA REZULTATE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM MLADINSKEM PRVENSTVU IN NA TEKMAH EVROPSKEGA MLADINSKEGA POKALA	22
PARAPLEZANJE	23
PREGLED UVRSTITEV ČLANOV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA NAJVEČJIH TEKMAH V LETU 2019	23
PREGLED UVRSTITEV MLADINCEV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM MLADINSKEM PRVENSTVU V LETU 2019	24
PARAPLEZANJE	23
DRŽAVNO PRVENSTVO	25
NAJUSPEŠNEJŠI V GORSKIH ŠPORTIH V LETU 2019	28
PARTNERJIV LETU 2019	31

Planinska zveza Slovenije, Komisija za športno plezanje, Komisija za alpinizem in Komisija za gorske športe, Ljubljana; 30. 01. 2020.

Zbrali in uredili: Nejc Pozvek, član KA PZS, Tomo Česen, strokovni sodelavec PZS, in Matjaž Šerkezi, strokovni sodelavec PZS
Fotografije: arhiv PZS, osebni arhiv nagrajencev, Manca Ogrin, Dušan Cerar, Stanko Gruden in Anže Malovrh.
Lektoriranje: Manca Ogrin
Oblikovanje: Media Center, Marko Gorjup s.p.

Publikacija je dostopna samo v e-obliki.

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2019

Po sezoni 2018, ki je z vzponom na Latok 1 prinesla enega največjih uspehov našega alpinizma zadnjih let – z nagrado zlati cepin je odmeval še lep čas –, leto 2019 ni postreglo izrazitih presežkov, a vendar mnogo lepih zgodb, žal pa tudi nekatere tragične.

Vse leto nas je z vzponi in zgodbami, ki po zaslugi prigranega renomeja sežejo na vse konce sveta, razveseljeval Luka Lindič: edini, ki je konstantno plezal vse leto in vzpone na najvišji ravni nizal tako v ledu, snegu kot skali. Njegova najodmevnejša dosežka sta prvenstvena smer The sound of silence v vzhodni steni Mt. Fay (Skalno gorovje, Kanada) v navezi z Ines Papert in Brette Harrington, posvečena preminulemu prijatelju, soplezalcu, in End of silence (severna stena Feuerhörndla, X+, 350 m), mojstrovina Thomasa Huberja, ki sodi v slovito alpsko trilogijo modernih športnih smeri. Za morda najbolj iskreno navdušenje med domačim alpinističnim občestvom sta z aljaško avanturo poskrbela Miha Zupin in Janez Svolfšak. Trije tedni samotne in oddaljene pokrajine, pet zahtevnih prvenstvenih smeri, trije še neosvojeni vrhovi. Doživetje brez primere, alpinizem v popolnosti. Žal je preostale bolj ali manj izstopajoče vzpone pretekle sezone zasenčila Svolfšakova smrt na odpravi v Pakistanu – bil je eden vodilnih alpinistov mlade generacije v svetovnem merilu, ki je v slabem desetletju v gorah doma in na tujem pustil neizbrisen pečat.

Odpravarsko leto sta sicer odprla Lačen in Gradišnik v Patagoniji; uspel jima je lep vzpon (Lačen prosto in v vodstvu) v Pilar Goreta (del Fitz Roya) po smeri Mate, Porro y Todo lo Demas. V Himalajo se je spomladi podala s strani KA izdatno podprta akcija mladinskega pogona – s Chamlangom kot glavnim ciljem. Večinoma prvič v visokih gorah so mladenki in mladeniči pod vodstvom Blaža Navršnika in Nejca Marčiča obdelovali pretežno vrhove okoli baze, zarisali nekaj lepih smeri, glavni cilj pa pustili nedotaknjen. Nepalski Rolwaling sta spomladi na kratko obiskala Močnik in Gorenšek ter potegnili novo smer v manj pomembnem grebenu nad dolino. Topli del leta je zaznamovalo nekaj društvenih akcij v Peruju, na Denaliju in v kanadskih Bugaboovih, največ pa je gotovo obetala odprava SMAR pod vodstvom Luke Stražarja v indijski Zanskar, na območje gore Hagshu. Soočeni s posledicami globalnega segrevanja ozračja so po aklimatizaciji ostali zgolj pri (dobrih) poskusih v svojih ciljih; naveza Stražar-Levičnik-Štular je zmogla severno steno Hagshuja po prvenstveni smeri, a žal ostala brez vrha, Volontarja in Oražma pa so venomer ustavile objektivne nevarnosti. Ekipa SMAR se je sicer pod vodstvom novega vodje Aleša Česna dobro ujela ter poleg odprave izpeljala še načrtovani akciji v pogorje Ecrins in jordanski Wadi Rum ter izkazala gostoljubje gruzijskim in bosanskim alpinistom.

V oceni sezone velja na kratko osvetliti tudi dogajanje skozi letne čase. V prvi vrsti veseli dejstvo, da najbolj inovativni pozimi ne čakajo več na razmere, pač pa vedno najdejo izzive. Zdi se, da je nabor sten in smeri, v katerih se

zgodijo vsaj poskusi, vsako leto širši. Vedno bolj je zastopan primorski konec; morda zaradi romantičnih sten, ki jih je obudil legendarni Peter Podgornik, morda zaradi dobrega dela društev ali pa nemara po zaslugi pisca (piscev) alpinističnih novic (hvala mu/jim, da še vztraja/-jo). Tudi sicer je bilo v začetku zime 2019 zaznati nekaj tendence na zahod; medtem ko so pri nas plezalce dočakale vse pomembne in manj pomembne zimske stene, vključno s slapovi, so nekateri razmere poiskali v Dolomitih (od tam med drugim dobri vzponi Lindiča s soplezalci v Brenti, Svoljšaka in Jakličeve v Vallungi ...). Na vrhuncu zime je v suhem predostenju Križevnika redko zimsko ponovitev dočakala Svoboda (Krajnc-Mavhar), Balažic, Navršnik in Močnik so prvi očistili Skalaško z Ladjo, ženska naveza Jeglič-Klinar je plezala po stopinjah Jesihove v Šitah, nad Jezerskim sta bili ponovljeni Spominska Saše Kamenjeva in Kemperle-Murovec, Bela grapa v Planjavi je doživela invazijo, nasprotno pa je po letih samevanja obisk dobila stena Kanjavca – kombinacijo Ceklinove in Debelakove so plezali Močnik, Turnšek in Demšar. Dobre razmere so bile v Razorju, Rjavini (Spomin), Mojstrovkah, Krnu, Rombonu, v Travnškem Robu (Špičje) sta nastali Alpska psihadelija (Plut-Vidic) in njen »popravek« Črtica (Leban-Kraljič), zahtevni Vojkino in Garfielda sta v Brani ponovila Volontar in Oražem. Slovenci smo bili dejavni tudi drugod v Alpah, najbolj nad Chamonixom, kjer je Luka Krajnc v enem zamahu, v enem dnevu, v celoti v vodstvu in prosto zmogel Lesueurjevo smer v Druju. Smučarske vrste so bile strnjene, snežne razmere relativno skromne; že lani omenjenim matadorjem se vsako leto priključi še kdo na smučeh ali snežni deski. Med drznejšimi smučinami velja izpostaviti tiste z bolj odmaknjenih vrhov (Viš, Velika Martuljška Ponca, Oltar ...).

Topli del leta je prinesel dogajanje v okvirih običajnega. Hladni majski dnevi so botrovali postopnemu obisku resnejših sten. Oživila je nizka stena Kozjeka, ki sta ji Mavhar in Volk dodala smer Arhivski kader; aktivna sta bila tudi v Krofički in ustvarila Modrost starega učitelja. V Skuti sta plezala Debeljak in Pintar (Sončina direktna), odlično sezono je znova sestavil Lačen, ki je Patagoniji in smerem na Lofotih dodal še kombinacijo Na drugi strani časa s Srpom v Steni in nekatere druge zahtevne smeri. Levičnik in Štular sta oddelala tris Skalaških v enem dnevu, v Steni je, poleg pogosto plezanih smeri v zahodnem delu, omembe vredna redka ponovitev Stebra Franca Jožefa (Balažic-Plohl). V drugi polovici poletja je obleganje doživel martuljški konec – Široka peč je bogatejša za dve smeri: Steber (Karo-Lindič) in Duh klasike (Debeljak-Pintar). Slednja sta dodala zahtevno prvenstveno (delno v območju že obstoječe Pretnarjeve) še v Rakovi špici – Mana v nebo. Pintar je z Grmovškom skalno sezono končal v Višu – v duhu časa sta smer poimenovala Ni planeta B. Poleg odličnih skalnih podvigov Lindiča je za najodmevnejšo in najbolj doživeto zgodbo poletja poskrbel prav Grmovšek. V predostenju Križevnika je dokončal svoj štiriletni projekt – Frančkova šola – in ga z bogatim zapisom posvetil legendarnemu alpinistu. Odličen nabor skalnih smeri (Nebeška streha, Čingul maki, Campagni di merenda, Das phantom

der Zinne ...) je z različnimi soplezalci v svoj bogat opus dodala Jakličeva – večino naštetih je odplezala na pogled ali flash.

Komisija za alpinizem PZS je dokaj mirno plula med rednim delom in številnimi idejami, za katerih izvedbo pa se kaže kronično pomanjkanje energije (in vizije?), kar resno kliče po večjem vključevanju posameznikov za skupno dobro. Radosti množstvo prijav na tabore perspektivcev (čeravno so, po oceni vodij, dostikrat uspešnejši po družabni plati kot po kakovosti vzponov), žalosti duh usihanja mnogih alpinističnih kolektivov. In medtem ko se domača scena še naprej giblje v zatišju napetosti med klini in svetrovci, kjer pa se z novim letom končno le nakazujejo konkretnije poteze, in je – ob malce potuhnjenem kresanju mnenj (je »naš« ali ne?) – Tomaž Rotar po Everestu in K2 vknjižil še Kangčendzengo, vse bolj kot posamezniki, ki si zaslužijo le čestitke, v oči bode povprečnost, ki zaseda mesta v poročilih in novicah. V dobi vsesplošne dosegljivosti, družbenih omrežjih in poplave novic se na alpinistični sceni soočamo z veliko krizo poročanja, novičarstva. V strogo samozadostni, pokončni drži nas očitno ne skrbi za nasledstvo, ki se mu bo morda zabrisala sled pravih avantur, doživetij in smeri prvopristopnikov, ki bo – nezmožno ločiti zrnje od plev – morda ostalo brez svetilnikov, nemočno v boju s sodobnimi FB pozerji in teptalci uhojenih poti, preplezanih smeri. Iskreno upam, da ne, pa vendarle: so nam, odrinjenim med relikte, uvrščenim na seznam nesnovne kulturne dediščine UNESCO, v družbo tistih, ki jih zgolj še oživljajo ali ubujajo, šteti dnevi?

*Nejc Pozvek,
član IO Komisije za alpinizem PZS*

NAJUSPEŠNEJŠI ALPINISTI V LETU 2019

Komisija za alpinizem Planinske zveze Slovenije je tudi letos opravila izbor najuspešnejših, izstopajočih posameznikov in navez, ki so s svojimi vzponi zaznamovali alpinistično sezono 2019. Namen izbora je strokovna ocena in ovrednotenje alpinističnega leta in hkrati predstavitev oziroma promocija najboljših dosežkov za širšo javnost. Z namenom čim večje objektivnosti izbora je bila, kot je že v navadi, osnovana skupina izkušenih alpinistov različnih generacij, ki so jo sestavljali: Tone Škarja, Andrej Štremfelj, Andrej Grmovšek, Tina Di Batista, Tadej Debevec, Tomaž Jakofčič, Urban Ažman, Nastja Davidova, Matej Kladnik, Luka Stražar, Miha Habjan in Nejc Pozvek. Glavni kriteriji za izbor so bili – kot vsako leto – vrhunskost, prvenstvo, ideja in izbira cilja, drznost in avantura ter način opravljenega vzpona. Končni izbor pa je vedno presek vseh mnenj oziroma glasovanja, ki je včasih skorajda enoglasno, spet drugič izjemno tesno. Absolutna primerjava je v alpinizmu nemogoča, zato je delo skupine zahtevno in včasih nevhvaležno, vsi pa si ga, v prizadevanjih za skupno dobro, trudijo opraviti po najboljših močeh.

Luka Lindič (AO PD Celje-Matica)

najuspešnejši alpinist

Luka Lindič se je v preteklih letih dokončno uveljavil kot eno največjih imen svetovnega alpinizma, kar mu je uspelo z nizanjem dobrih sezon in neprestanim dvigovanjem kakovosti. Lansko leto je zanj minilo brez večjih odpravarskih ciljev, zato se je lahko bolj posvetil težkim smerem. Najbolj sta izstopali prvenstvena smer The sound of silence (M8 WI5, 1100 m) v vzhodni steni Mt. Fay (Skalno gorovje, Kanada), kjer sta mu družbo delali Ines Papert in Brette Harrington, in pa smer End of silence v steni bavarskega Feuerhörndla, delo slovitega Thomasa Huberja, ki predstavlja del t. i. alpske trilogije težkih desetih iz devetdesetih let 20. stoletja. Ocenjena je z X+ in v 350 metrih ponuja konstantno težavno plezanje; Lindič je za uspeh potreboval deset obiskov. Med skalnimi smermi velja izpostaviti še smer Schwarze Madonna v Untersbergu, ocenjeno s spodnjo X. stopnjo, ostale vrhunske dosežke (drzne kombinirane smeri) pa je nanizal pozimi ob obisku gorovja Brenta ter nad dolinama Langental in Brandnertal.

Sara Jaklič (AO PD Kranj)

najuspešnejša alpinistka

Sara Jaklič že več let pleza na zelo visoki ravni, tvori vrh slovenskega ženskega alpinizma in je članica SMAR. Bera njenih vzponov v letu 2019 je izjemna in sega na vsa področja alpinističnega udejstvovanja. Pozimi je bila aktivna predvsem v slovenskih stenah – izstopata Poševna zajeda (IV/M5, 500 m) v Velikem Draškem vrhu in Kaminska smer v Mali Mojstrovki (IV/M5, 300 m), v italijanski Vallungi pa kratka in težka kombinirana smer Last minute (M8- WI5+, 115 m). Vse je plezala v navezi z Janezom Svoltjšakom. Po boleči in tragični izkušnji na odpravi v Pakistanu se je v drugem delu sezone posvetila težkim smerem in v Tofani zmogla Campagni di merenda (7b, 350 m), v Cinah pa Das phantom der Zinne (7c+, 550 m), obe v dobrem slogu – na pogled oz. na flash. Sezono je sklenila z Nebeško streho (VIII+, 300 m) v Velikem Draškem vrhu in Čingul makijem (VIII+/IX-, 250 m) v Rušici.

Bor Levičnik (AO PD Ljubljana-Matica) *najperspektivnejši alpinist*

Bor Levičnik je bil za naziv najperspektivnejšega alpinista nominiran že v letu 2018, za vzpone v letu 2019 pa, še vedno kot najstnik, na podlagi izbora komisije prejema to priznanje. Je z naskokom najmlajši član Slovenske mladinske alpinistične reprezentance in vrv v večinoma deli s starejšimi soplezalci. Kot smo zapisali že lani, kaže veliko nadarjenost, zagnanost in hkrati zrelost pri ukvarjanju z alpinizmom. V sezoni 2019 je na svoji prvi odpravi v Himalajo v navezi z Luko Stražarjem in Matevžem Štularjem po prvenstveni smeri dosegel rob severne stene Hagshuja, žal pa so v slabih razmerah ostali brez vrha. Med letnimi vzponi doma izstopajo tris Skalaških smeri v enem dnevu ter smeri Sladka kot med (VII+/VIII-, 450 m) v Debeli peči, Nebeška streha (VIII+, 300 m) v Velikem Draškem vrhu in Čingul maki (VIII+/IX-, 250 m) v Rušici, pozimi pa Bela grapa v Planjavi.

Priznanje za posebne dosežke v alpinizmu:

Janez Svolfjšak (posthumno) in Miha Zupin (oba AO PD Kranj)

Janez Svolfjšak in Miha Zupin sta slovensko alpinistično javnost navdušila z uspehom njune odprave na Aljaski. V skoraj treh tednih bivanja na odmaknjenem ledeniku Revelation sta izkusila vse čare nekoristnega sveta. Od surove in neprizanesljive narave do veselja ob dobrih razmerah in kar petih prvenstvenih smereh, ki sta jih drugo za drugo nizala v odličnem slogu. Na treh vrhovih sta stala kot prvopristopnika. Legendarni alpinist Tone Škarja je bil v komentarju na alpinistične novice z omembo odprave kratek in jedrnat: »Že dolgo ne tako dobre slovenske zgodbe – v vseh pogledih.«

Seznam vzponov nad ledenikom Revelation:

- Four Horsemen East (2600 m): East Ridge, M6/M4, 50°–70°, A1, 600 m, 7 h; prvi pristop, prvenstvena smer,
- Golgotha (2724 m): Father, Ai5, 50°–70°, 900 m, 6 h, prvenstvena smer,
- Wailing Wall (2450 m): Secret, Ai6/Ai4+, 750 m, 7,5 h; prvi pristop, prvenstvena smer,
- Apocalypse North (2750 m): Slovenian route, Ai4+ R, M6, 50°–80°, 1300 m, 8,5 h; prvi pristop, prvenstvena smer,
- Seraph (2650 m): The Last Supper for snow strugglers, M7/M4-5, 50°–80°, 700 m, 7 h, prvenstvena smer.

Žal se je Janezova življenjska pot nepričakovano in mnogo prezgodaj končala med odpravo v pakistansko Himalajo. Slovenski alpinizem je tako izgubil enega ključnih mladih protagonistov, ki je v svoji kratki karieri in pri starosti komaj 26 let za seboj že imel več odprav, odlične solo vzpone v velikih alpskih stenah, številne najzahtevnejše smeri pri nas, tako pozimi kot poleti, hkrati pa tudi odlične dosežke s tekmovanj v lednem in športnem plezanju. Za svoje udejstvovanje je leta 2017 prejel Bloudkovo plaketo.

Obrazložitve najuspešnejših alpinistov je pripravil Nejc Pozvek, član IO Komisije za alpinizem PZS.

Anton Sazonov - Tonač

priznanje za življenjsko delo v alpinizmu

Anton Sazonov - Tonač, gornik, alpinist, turni smučar, gorski reševalec inštruktor, gorski vodnik in še bi lahko naštevali, je šest desetletij in celo nekaj več zvezda stalnica slovenskega alpinizma. Za starejše prekaljeni stari maček, za mlajše generacije legenda. O njem in njegovih alpinističnih dogodivščinah krožijo zgodbe in povesti, da se včasih ne ve, kaj je sploh res. Zagotovo pa je Tonač v slovenskem alpinizmu pustil globoko sled. V letih aktivnega gorništvaja se je nabralo vzponov, odprav, reševanj, vodniških partij in podobnega, da še sam ne ve, koliko. Je živa potrditev reka, da je dober alpinist star alpinist. Ko sem ga pred dnevi, tako, prijateljsko, pobaral, če ve, koliko je tega vsega skupaj, je odgovoril, »da veliko, ampak še ne dovolj«.

Dodelili so mi nalogo, da ga za današnji dogodek primerno predstavim in da o prijatelju in sopotniku še kaj lepega povem. Težka bo! O Tonaču je napisanega že toliko lepega in, drugič, kaj bi ga predstavljal, saj ga že tako vsi poznate. Toda ker je treba, bom iz drobcev spominov poskusil sestaviti Tonača v podobi, kot ga sam poznam.

Tonačeva alpinistična zgodovina se začne ob koncu petdesetih let prejšnjega stoletja, leta osem- ali devetindeset. V plezalni šoli Alpinističnega odseka Ljubljana-Matica se je pojavil mladenič, ki takrat še ni bil Tonač, ampak Sazon! Na orodjih v telovadnici je dobil moč in okretnost, kar je bila odlična popotnica za alpinistične podvige. Plezal je mirno in hladnokrvno, bil je zanesljiv soplezalec ter zabaven in duhovit tovariš. Poznal pa je jasno mejo, kaj je šala in kdaj gre zares. In pri plezariji je pri Tonaču šlo vedno samo zares. Že samo misel na »polete« je globoko sovražil in gojil kalkulirano previdnost. Kadar pa je šlo narobe, se je mirno, preudarno, brez panike s humorjem izvlekel na varno.

Tonačeve šale in humor so tiste sorte, da potrebujejo malo privajanja, da takoj ne izpadeš kot bedak. Za novo leto 59/60 sva v Tamarju dobila prenočišče v čumnatih pod streho. Zrak je bil gost in stegnil sem se čez Tonača ter odprl okno, ko je postalo mrz, pa sem ga zaprl in tako vso noč. Zjutraj pa: »Veš, Mike, zaradi tebe nisem celo noč spal, ker si imel toliko opraviti s tistim oknom, a pa nisi videl, da ni šipe!« Tonač je res zanimiv. Nikoli se ni z nikomer sprl in tudi tiste hude hribovske zamere ne goji. Če je že kdaj bil res prepirljive volje, je prav počasi in po tihem povprašal: »Hej, ti, ali mi že lahko poveš, kaj si s tem mislil.«

Pri gorniški opravi je bil malo samosvoj. Nikoli rdečih dokolenk. Nosil je pulover, kapo in nogavice, ki jih je najmlajšemu sinu iz bele domače volne spletla mama Sazonov. Skrivnost teh nogavic je bila nepoučenim nevidna, niso bile dokolenke, temveč nadkolenke, poleti malo čez in pozimi čisto do tja gor. Za pritrditve so skrbeli sistemi, ki že segajo na področje ženske garderobe.

V tistih časih je imel v svoji modni kolekciji tudi silno imenitne hlače. Vse pokrpane in pošite, ki so že na daleč kazale slavno zgodovino nevarnih alpinističnih podvigov. In prav zato se je v te hlače nesmrtno zaljubil naš »dohtar«. Barantala sta in barantala. Ponudba je rasla do nebes, dokler ni Tonač takole končal zadeve: »Veš, kaj, ker sva prijatelja, te nočem spraviti na kant, pa še kaj bodo potem govorili prijatelji.« Naenkrat so tiste hlače izginile iz hribov, vendar alpinistična zgodovina ne ve, ali je Tonač podlegel čaru denarja ali pa so hlače same razpadle.

Pri opremi je bil varčen. Bil je čas, ko so v alpinizmu dokončno prevladale najlonske vrvi. A Tonač je ljubil tudi rastlinske materiale, vrvice iz sisala in kislo zelje. Legendarni »Tonačev kavkaški kladu«, nekaj, kar še ukrasti ni bilo vredno, je pobral v reni. Odpovedal se mu je šele, ko so bile pripombe že preveč nesramne, in ker je bil namenjen v Francijo in je bilo treba paziti na ugled domovine. Kot orodjar je imel kot »fabrška« elita možnost, da tam kaj »pofuša«. Česar ni bilo v trgovini, se je dalo dobiti pri Tonaču. Negovi klini niso popustili. Nekdo se je celo pritožil, da se nekega mesta ni dalo preplezati prosto, ker je ob ključnem oprimku trmasto tičal star Tonačev klin. Posebnost so bili šele njegovi ledni klini, za katere so zlobneži trdili, da jih ni treba zabijati, ker kar sami »not zlezejo«, niso pa »fajn« za nositi. Več materiala bolje drži. Omenil sem že, da je gojil kalkulirano previdnost, a z Alešem sta bila na tem področju nekoliko vsaksebi.

V šestdesetih in sedemdesetih skoraj ni bilo odmevnega podviga, da Tonač ne bi bil vsaj malo zraven. Ko je leta 1960 odšla na pot prva JAHO odprava na Trisul, je Tonač že plezal vse težje smeri po domačih gorah, na Mont Blancu preizkušal, kako nanj deluje redek zrak, in postal član Gorske reševalne službe. Prečjenje Chamoniških igel leta 1961 je pomemben dosežek in priprava na severno steno Matterhorna po smeri bratov Schmidt, ki jo je leta 1962 Tonač opravil v navezi z Branetom Pretnarjem, prav tako. Bil je med tistimi, ki so odčarali mit velikih sten.

Uspehi v Alpah so mu leta 1964 prinesli mesto vodje prve odprave na Svalbard – Spitzberge. Vedelo se je, kako pripraviti odpravo v Centralne Alpe in kaj nas čaka na Kavkazu, po Trisulih smo imeli tudi že prvo izkušnjo s Himalajo – kako se naredi odpravo v gore nad polarnim krogom, pa naj ugotovi Tonač. Dobil je opremo trisulske odprave in moštvo ter se odpeljal na sever najprej z vlakom in nato s parnikom. Odkritje. Gore tam rastejo iz morja. Padeš lahko v morje ali pa v ledeniško razpoko. Ne preganja te noč, ležeš lahko zjutraj ali pa ob polnoči, vseeno kdaj, težava je samo, kdaj je treba spat. Zaradi trme je vodja staknil snežno slepoto. Bolečine so bile hude, ko tolažba ni več pomagala, je bila edina rešitve, da mu »dohtar« v zadnjo plat pritisne nekaj močnega, takšnega, da tudi pravemu alpinistu dobro prime. Ko so bolečine popuščale in se je po žilah razlivala blaženost, se je Tonaču odprla duša in kot general je nagovoril moštvo: »Fantje, žret' mor'te, če ne boste žrli, boste lačni, če boste lačni, boste tečni, če boste tečni, se boste začeli kregat', in če se boste začeli kregat', bo ekspedicija propadla.« In ta odprava ni propadla. Pa tudi druge niso, če so spoštovale takšne modrosti. Prinesla je majhen, vendar nov drobec v zakladnico odpravarskih izkušenj.

Okolje alpinističnim odpravam ni bilo naklonjeno. Med prvo in drugo himalajsko odpravo je preteklo celih pet let. Zaradi plezalskih uspehov, izkušenosti in priljubljenosti med alpinisti je postal Tonač član odprave JAHO II Kangbačen 1965. Odprava na neosvojeni Kangbačen je bila rojena pod nesrečno zvezdo. Vrsta neugodnih okoliščin, malo denarja, težave s transportom in neizkušenost so bili recept za neuspeh. Toda našli so pravi pristop. Tonača in Pavleta je ustavilo malo pod vrhom. Bivak. Vzpon in sestop sta opravila brez podpore, brez hrane in pijače. Da sta se vrnila, ni bil čudež, temveč pravilna presoja – žilavost, znanje in volja so ju vrnili z gore. Cena za novo izkušnjo je bil prstni členek. Učna leta pač.

Zraven je bil tudi, ko je bilo treba še zadnjič ubraniti Steno pred tujci, tokrat pred Čehi v tisti epopeji zimskega Čopa, ko je vremenski obrat nasul snega do ušes in so se šli snežne krte.

Pretekla so cela tri leta in Tonač je bil na prvi odpravi Hindukuš 1968 in splezal na neosvojeni Lunkho i Hevad. Naslednje leto, 1969., se je udeležil uspešne odprave JAHO III na Anapurno 2.

Ljubezen do kislega zelja ga ni zapustila do današnjih dni. Na Tonačevo željo smo natovorili cel tovor kislega zelja v konzervah. V štirici na Lunkhovem grebenu na 6400 metrih nad morjem je z užitkom pospravil kranjsko s kislem zeljem. V tistih časih je veljalo prepričanje fiziologov in prehranskih strokovnjakov, da zaradi dihalne alkaloze v višinah prihaja do slabe prebave in posledično do oslabelosti telesa in duha. Telo da gre lahko tam gori samo na lahko hrano, na čokolado, puding in hrano za dojenčke. Na tej točki sta trčili znanost in Tonačeva empirija. Telo to hoče. Če lahko Tonač, lahko tudi mi. Tako se je na slovenskih odpravah spremenila prehranska strategija. Na Anapurni je bilo s hrano že povsem po Tonačevo.

Leta 1976 je bil vodja uspešne odprave, ki je osvojila vrh Trisula 1. S prvenstveno smerjo v zahodni steni na nov način so bili stari dolgovi poravnani. Tako je imel Tonač pomembno vlogo pri vseh treh ciljih učne dobe slovenskega himalajizma – Kangbačnu, Anapurni 2 in Trisulu 1.

Tudi potem, ko se je umirila mladostna zagnanost in mu je že v zrelih letih življenje nasulo novih izzivov, ni pospravil vrvi in kovačije v klet, ni se »za peč zakadil«, ampak še naprej živi z gorami in za gore, samo druge poti je začel ubirati. Bogato znanje in izkušnje uporablja pri organizaciji reševalne službe, vodniške organizacije, vodništva, posveča se mentorstvu pri ustanavljanju novih alpinističnih odsekov in delu pri izobraževanju mladih alpinistov. Prav verjetno je ena od malih skrivnosti poleta slovenskega alpinizma v svetovni vrh prav to, da se ta stari maček ni zaprl v slonokoščeni stolp veličine, temveč da mladim razdaja znanje, izkušnje in posreduje svojo zdravo pamet.

Letošnje priznanje za življenjsko delo v alpinizmu prihaja v prave roke.

Kazimir Drašlar - Mikec

OCENA TEKMOVALNE SEZONE 2019 SLOVENSКИH ŠPORTNIH PLEZALCEV

Ocena tekmovalne sezone se lahko začne s povsem isto povedjo kot že preteklih nekaj let: »Ko smo po nekaj zadnjih sezonah že verjeli, da boljših rezultatov skoraj ni mogoče doseči, so naši športni plezalci v lanskem letu postavili nove mejnike tako visoko, da jih bo zares zelo težko ponoviti.«

Obdobje romantike tekmovalnega športnega plezanja je dokončno vzelo slovo. Skozi velika vrata smo vstopili v profesionalizem in športni show business, v katerega vstopi vsaka športna panoga, ko postane del olimpijske družine športov. Večino tekem svetovnega pokala smo si lahko ogledali v neposrednih prenosih na nacionalni televiziji, kar je popularnost našega športa potisnilo ob bok najbolj priljubljenim.

Sloveniji je sezona 2019 prinesla sanjske rezultate. Bodimo pošteni, prinesla nam jih je nesporna kraljica športnega plezanja zadnjih nekaj let Janja Garnbret. Njene lanske rekorde vsi poznamo na pamet, a prav je, da jih zapišemo še enkrat, saj bodo šli v zgodovino športa: šest zaporednih zmag na vseh balvanskih tekmah sezone svetovnega pokala in tri zlate medalje na svetovnem prvenstvu na Japonskem. Brez prave konkurence je bila Janja Garnbret drugič zapored izbrana za slovensko športnico leta.

Iz sence Janjinih uspehov je zablestela še ena zvezda, Mia Krampl, in s srebrno medaljo v težavnosti na svetovnem prvenstvu napovedala odločen boj za olimpijsko vozovnico. To si je ob koncu sezone v dramatičnem finalu tudi priplezala.

Trend širitve kroga vrhunskih slovenskih športnih plezalcev se je nadaljeval tudi lani, saj je medalje poleg Janje in Mie osvojilo še pet tekmovalcev: Lučka Rakovec, Urška Repušič, Jernej Kruder, Vita Lukan in Anže Peharc, vsi na evropskem prvenstvu oz. v svetovnem pokalu. Čeprav se jim ni vse izšlo po načrtih, pa Domen Škofic, Mina Markovič in Gregor Vezonik še vedno merijo v svetovni vrh, kar je Mina dokazala s četrtrim mestom na evropskem prvenstvu v težavnosti.

Da je ladja slovenskih plezalcev tako spretno priplula do uspehov, so nedvomno zaslužni trenerji pod vodstvom selektorja Gorazda Hrena: Luka Fonda, Domen Švab in Urh Čehovin, ki jim gre zahvala za njihov trud in delo.

Odličen rezultat je ponovno uspel paraplezalcem pod vodstvom selektorja Jurija Ravnika. Gregor Selak je z bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu paraplezalcev nadaljeval z uspehi zadnjih let.

Nekaj spodbudnih rezultatov je dosegla tudi pomlajena mladinska reprezentanca pod vodstvom Anžeta Štremflja. Sara Čopar je postala svetovna mladinska prvakinja v kombinaciji.

Vrhunski šport terja tudi davek poškodb. Tega se moramo zavedati in z vso resnostjo pristopiti k njihovi odpravi in preventivi. Po njuni daljši odsotnosti zaželimo Katji Kadić in Viti Lukan, da se čim prej zdravi vrneta v tekmovalno arena.

Uspehov, ki so nam jih priplezali plezalci v lanskem letu, nismo napovedovali, po tihem smo si jih želeli. Zavedamo se, kako širok je svetovni tekmovalni vrh in kako lahko še tako majhna podrobnost v trenutku spremeni zmago v poraz. Ljubitelji plezanja in slovenska javnost, bodimo strpni do uspehov naših športnih plezalcev in ne pričakujmo preveč od njih, da bodo tudi v olimpijskem letu 2020 tekmovali sproščeni in bodo uživali do zadnjega oprimka na vrhu smeri.

*Aleš Pirc,
načelnik Komisije za športno plezanje PZS*

NAJUSPEŠNEJŠI ŠPORTNI PLEZALCI V LETU 2019

Komisija za športno plezanje je ob koncu pretekle sezone sklenila, da kot običajno razglasi najuspešnejšo športno plezalko in plezalca, poleg tega pa podeli še enajst priznanj za vrhunske dosežke ter šest priznanj mladim perspektivnim plezalcem za dosežene rezultate na tekmah svetovnega in evropskega mladinskega prvenstva ter mladinskega evropskega pokala. Poleg tega je sklenila, da podeli priznanje tudi prejemniku medalje na svetovnem prvenstvu v paraplezanju.

Janja Garnbret (Šaleški AO) *najuspešnejša športna plezalka*

Po vseh preteklih naslovih ji je na svetovnem prvenstvu uspelo nekaj, kar pred tem ni še nikomur v športnem plezanju – osvojiti tri naslove svetovne prvakinja, obenem pa še vozovnico za olimpijske igre. Prav tako je postala prva plezalka, ki je zmagala na vseh tekmah svetovnega pokala v balvanih. Na tekmah svetovnega pokala je v obeh disciplinah tako pobrala sedem zmag in tri druga mesta, na koncu pa še skupni naslov v balvanih in kombinaciji. Ob koncu leta jo je zato Društvo slovenskih športnih novinarjev že drugič zapored izbralo za športnico leta 2019.

Jernej Kruder (ŠPO PD Celje-Matica) *najuspešnejši športni plezalec*

Specialistu za balvansko plezanje ni šlo povsem tako kot v pretekli sezoni, a je kljub temu zmagal na tekmi svetovnega pokala v balvanih v Moskvi in na koncu v skupnem seštevku zasedel deveto mesto. Tudi na svetovnem prvenstvu ni šlo po njegovih željah, vendar je kljub temu ob koncu pristal med najboljšo deseterico.

Mia Krامل (AO PD Kranj)

priznanje za vrhunske doseške na tekmovanjih

S svetovnega prvenstva se je vrnila s srebrno kolajno v težavnosti. Poleg tega se je trikrat uvrstila v finale tekem svetovnega pokala v težavnosti in bila tudi na stopničkah svetovnega pokala v balvanih. Povsem ob koncu sezone si je v dramatičnem boju z reprezentančno kolegico na kvalifikacijski tekmi priborila vstopnico za nastop na olimpijskih igrah.

Lučka Rakovec (PK FA)

priznanje za vrhunske doseške na tekmovanjih

Štirikrat se je uvrstila v finale tekem svetovnega pokala v težavnosti in na koncu osvojila skupno četrto mesto. V balvanih je bila enkrat finalistka, uspeh kariere pa je dosegla z zlato kolajno na evropskem prvenstvu v težavnosti.

Urška Repušič (ŠPO APD Kozjak Maribor)

priznanje za vrhunske doseške na tekmovanjih

Postala je evropska prvakinja v balvanih in na svetovnih igrah v isti disciplini osvojila tretje mesto.

Vita Lukan (ŠPO PD Radovljica)

priznanje za vrhunske doseške na tekmovanjih

Na evropskem prvenstvu v balvanih si je pripelzala srebrno kolajno, na svetovnem prvenstvu v težavnosti pa je po odličnem nastopu v polfinalu na koncu osvojila sedmo mesto. Poleg tega je bila še finalistka tekme svetovnega pokala v težavnosti v Brianconu.

Mina Markovič (ŠPK Plus)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na evropskem prvenstvu v težavnosti je nastopila v finalu in osvojila četrto mesto.

Katja Kadić (PK Scena)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Dvakrat se je uvrstila v finale tekom svetovnega pokala v balvanih in na koncu osvojila skupno osmo mesto.

Tjaša Kalan (AO PD Kranj)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na evropskem prvenstvu v težavnosti je nastopila v finalu in osvojila sedmo mesto.

Anže Peharc (AO PD Kranj)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Dosegel je bronasto medaljo svetovnega pokala v balvanih in se poleg tega še dvakrat uvrstil v finale balvanskih tekom svetovnega pokala ter na koncu osvojil skupno osmo mesto.

Domen Škofic (ŠPO PD Radovljica)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Dvakrat se je uvrstil v finale tekm svetovnega pokala v težavnosti.

Martin Bergant (PK Škofja Loka)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na evropskem prvenstvu v težavnosti je nastopil v finalu in osvojil četrto mesto.

Luka Potočar (ŠPO PD Radovljica)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na evropskem prvenstvu v težavnosti je nastopil v finalu in osvojil osmo mesto. Postal pa je tudi evropski mladinski prvak v težavnosti med mladinci.

PRIZNANJA PERSPEKTIVNIM ZA REZULTATE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM MLADINSKEM PRVENSTVU IN NA TEKMAH EVROPSKEGA MLADINSKEGA POKALA

Sara Čopar (ŠPO PD Celje-Matica)

Za naslov svetovne in evropske mladinske prvakinje v kombinaciji in za srebrno kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v težavnosti med starejšimi deklicami.

Liza Novak (PK Laško)

Za bronasto kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v težavnosti med starejšimi deklicami.

Lucija Tarkuš (AK Impol Slovenska Bistrica)

Za bronasto kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v težavnosti med kadetinjami.

Žiga Zajc (PK Scena)

Za srebrno kolajno na evropskem mladinskem prvenstvu v kombinaciji med mladinci.

Jaka Jaki (DRPK)

Za drugo mesto v skupnem seštevku evropskega mladinskega pokala v težavnosti med starejšimi dečki.

Luka Jerman (PK Kamnik)

Za tretje mesto v skupnem seštevku evropskega mladinskega pokala v težavnosti med starejšimi dečki.

PARAPLEZANJE

Gregor Selak (DRPK)

Za bronasto kolajno na parapleznem svetovnem prvenstvu v Innsbrucku v kategoriji RP3.

PREGLED UVRSTITEV ČLANOV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA NAJVEČJIH TEKMAH V LETU 2019

1. mesto	Janja Garnbret	Hachioji (JAP)	svetovno prvenstvo	balvani
	Janja Garnbret	Hachioji (JAP)	svetovno prvenstvo	težavnost
	Janja Garnbret	Hachioji (JAP)	svetovno prvenstvo	kombinacija
	Lučka Rakovec	Edinburgh (VB)	evropsko prvenstvo	težavnost
	Urška Repušič	Zakopane (POL)	evropsko prvenstvo	balvani
	Janja Garnbret	Villars (ŠVI)	svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Meiringen (ŠVI)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	Chongqing (KIT)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	Vail (ZDA)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	Wujiang (KIT)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	Moskva (RUS)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	München (NEM)	svetovni pokal	balvani
	Jernej Kruder	Moskva (RUS)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	skupna uvrstitev	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	skupna uvrstitev	svetovni pokal	kombinacija
2. mesto	Mia Krامل	Hachioji (JAP)	svetovno prvenstvo	težavnost
	Janja Garnbret	Briancon (FRA)	svetovni pokal	težavnost
	Vita Lukan	Zakopane (POL)	evropsko prvenstvo	balvani
	Janja Garnbret	Inzai (JAP)	svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	skupna uvrstitev	svetovni pokal	težavnost
3. mesto	Mia Krامل	München (NEM)	svetovni pokal	balvani
	Anže Peharc	Chongqing (KIT)	svetovni pokal	balvani
	Urška Repušič	Doha (KAT)	svetovne igre	balvani
	Lučka Rakovec	Kranj (SLO)	svetovni pokal	težavnost

PREGLED UVRSTITEV MLADINCEV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM MLADINSKEM PRVENSTVU V LETU 2019

1. mesto	Sara Čopar	Arco (ITA)	svetovno prvenstvo	st. deklice	kombinacija
	Sara Čopar	Voronež (RUS)	evropsko prvenstvo	st. deklice	kombinacija
	Luka Potočar	Voronež (RUS)	evropsko prvenstvo	mladinci	težavnost
2. mesto	Žiga Zajc	Voronež (RUS)	evropsko prvenstvo	mladinci	kombinacija
	Sara Čopar	Voronež (RUS)	evropsko prvenstvo	st. deklice	težavnost
	Jaka Jaki	skupna uvrstitev	evropski mladinski pokal	st. dečki	težavnost
3. mesto	Lucija Tarkuš	Voronež (RUS)	evropsko prvenstvo	kadetinje	težavnost
	Liza Novak	Voronež (RUS)	evropsko prvenstvo	st. deklice	težavnost

PARAPLEZANJE

3. mesto	Gregor Selak	Briancon (FRA)	svetovno prvenstvo paraplezanje	težavnost
-----------------	--------------	----------------	---------------------------------	-----------

DRŽAVNO PRVENSTVO

Težavnost:

Rezultati:

Člani	Članice
1. Potočar Luka (ŠPO Radovljica)	1. Kalan Tjaša (AO Kranj)
2. Preskar Milan (PK Kamnik)	2. Skušek Lana (ŠPO Komenda)
2. Zajc Žiga (PK Scena)	Tarkuš Lucija (AK Impol Slovenska Bistrica)
Mladinci	Mladinke
1. Potočar Luka (ŠPO Radovljica)	1. Skušek Lana (ŠPO Komenda)
2. Zajc Žiga (PK Scena)	2. Glušič Petra (DRPK)
3. Novak Klemen (AO Kranj)	3. Krampf Mia (AO Kranj)
Kadeti	Kadetinje
1. Polak Andrej (PK Škofja Loka)	1. Tarkuš Lucija (AK Impol Slovenska Bistrica)
2. Batagelj Anej (DRPK)	2. Debevec Betka (PK Kamnik)
3. Verbuč Grega (ŠPS PD Mozirje)	3. Majcen Maja (ŠPO Celje)
Starejši dečki	Starejše deklice
1. Jaki Jaka (DRPK)	1. Čopar Sara (ŠPO Celje)
2. Romšak Timotej (PK Kamnik)	2. Kordež Ema (AK Ravne)
3. Črep Lovro (Šaleški AO)	3. Novak Liza (PK Laško)
Mlajši dečki	Mlajše deklice
1. Jurekovič Gorazd (ŠPO Radovljica)	1. Mlakar Starič Zala (PK FA)
2. Zore Timon (ŠPO APD Kozjak Maribor)	2. Funa Lina (ŠPK Plus)
3. Margon Matevž (ŠPD Korenjak)	3. Hren Eva (ŠPO APD Kozjak Maribor)
Cicibani	Cicibanke
1. Čreslovnik Lan (ŠD Balvanija)	1. Podobnik Maruša (ŠPK Andreja Kokalja)
2. Reš Jaka (PK Žirovnica)	2. Bobnar Teja (GŠD Bricalp)
3. Vrčkovnik Metod (AK Ravne)	3. Isak Naja (ŠD Balvanija)

Balvansko plezanje:

Rezultati:

Člani	Članice
1. Zajc Žiga (PK Scena)	1. Kalan Tjaša (AO Kranj)
2. Potočar Luka (ŠPO Radovljica)	2. Kruder Julija (ŠPO Celje)
3. Peharc Anže (AO Kranj)	3. Debevec Betka (PK Kamnik)
Mladinci	Mladinke
1. Potočar Luka (ŠPO Radovljica)	1. Glušič Petra (DRPK)
1. Zajc Žiga (PK Scena)	2. Krامل Mia (AO Kranj)
3. Lešnik Havijer (DEŠ)	3. Skušek Lana (ŠPO Komenda)
Kadeti	Kadetinje
1. Kralj Rok (Šaleški AO)	1. Debevec Betka (PK Kamnik)
2. Marion Rožnberger Lan (DRPK)	2. Tarkuš Lucija (AK Impol Slovenska Bistrica)
3. Polak Andrej (PK Škofja Loka)	3. Brodej Saša (Šaleški AO)
Starejši dečki	Starejše deklice
1. Romšak Timotej (PK Kamnik)	1. Puhar Eva (ŠPO Radovljica)
2. Križnar Aljaž (PK FA)	2. Čopar Sara (ŠPO Celje)
3. Korošec Tim (PK Škofja Loka)	3. Humerca Hana (ŠPO Radovljica)
Mlajši dečki	Mlajše deklice
1. Jurekovič Gorazd (ŠPO Radovljica)	1. Mlakar Starič Zala (PK FA)
2. Margon Matevž (ŠPD Korenjak)	2. Funa Lina (ŠPK Plus)
3. Kotar Tominšek Janej (ŠD Pajki)	3. Peklaj Zala (ŠPK Andreja Kokalja)
3. Zore Timon (ŠPO APD Kozjak Maribor)	
Cicibani	Cicibanke
1. Čreslovnik Lan (ŠD Balvanija)	1. Bobnar Teja (GŠD Brialp)
2. Baloh Elija (PK Kamnik)	2. Podobnik Maruša (ŠPK Andreja Kokalja)
3. Reš Jaka (PK Žirovnica)	3. Gliebe Žana (AK Ravne)

Hitrost:

Rezultati:

Člani	Članice
1. Kotar Matic (PK Kamnik)	1. Rakovec Lučka (PK FA)
2. Kruder Jernej (ŠPO Celje)	2. Krامل Mia (AO Kranj)
3. Potočar Luka (ŠPO Radovljica)	3. Repušič Urška (ŠPO APD Kozjak Maribor)
Mladinci	Mladinke
1. Potočar Luka (ŠPO Radovljica)	1. Rakovec Lučka (PK FA)
2. Zajc Žiga (PK Scena)	2. Krامل Mia (AO Kranj)
3. Golej Nik (ŠPO Celje)	3. Lukan Vita (ŠPO Radovljica)
Kadeti	Kadetinje
1. Verbuč Grega (ŠPS PD Mozirje)	1. Majcen Maja (ŠPO Celje)
2. Resnik Aljaž (PK Kamnik)	2. Tarkuš Lucija (AK Impol Slovenska Bistrica)
3. Kralj Rok (Šaleški AO)	3. Kramberger Maja (AK Impol Slovenska Bistrica)
Starejši dečki	Starejše deklice
1. Korošec Tim (PK Škofja Loka)	1. Čopar Sara (ŠPO Celje)
2. Romšak Timotej (PK Kamnik)	2. Puhar Eva (ŠPO Radovljica)
3. Križnar Aljaž (PK FA)	3. Humerca Hana (ŠPO Radovljica)
Mlajši dečki	Mlajše deklice
1. Zore Timon (ŠPO APD Kozjak Maribor)	1. Zajc Neža (PS Ascendo)
2. Trost Denis (AK Slovenj Gradec)	2. Capl Cvetkovič Larisa (AK Ravne)
3. Jurekovič Gorazd (ŠPO Radovljica)	3. Peklaj Zala (ŠPK Andreja Kokalja)
Cicibani	Cicibanke
1. Peršin Šantej Svit (DEŠ)	1. Gliebe Žana (AK Ravne)
2. Vrčkovnik Metod (AK Ravne)	2. Podobnik Maruša (ŠPK Andreja Kokalja)
3. Baloh Elija (PK Kamnik)	3. Presečnik Žana (ŠD Pajki)

Klubski pokal:

1. PK Kamnik
2. ŠPO PD Radovljica
3. Celje-Matica
4. DRPK
5. PK Scena
Skupno 35 uvrščenih klubov s točkami.

NAJUSPEŠNEJŠI V GORSKIH ŠPORTIH V LETU 2019

Komisija za gorske športe PZS je ob koncu letošnje sezone kot običajno izbrala najuspešnejše v turnem smučanju in lednem plezanju.

Luka Kovačič (Društvo za razvoj turnega smučanja) *najuspešnejši turni smučar*

Luka je v letu 2019 dokazal, da je konkurenčen najboljšim turnim smučarjem na svetu. Na svetovnem prvenstvu v Villarsu v Švici je v kategoriji članov v disciplini vzpon dosegel 14. mesto, v disciplini posamezno pa 21. mesto. Udeleževal se je tudi drugih tekem in na izredno priljubljeni tekmi Mountain Attack v Avstriji dosegel osmo mesto.

Maja Šuštar (AO PD Domžale) *najuspešnejša ledna plezalka*

Nekdanja tekmovalka v športnem plezanju je v pretekli sezoni pozornost namenila predvsem tekmovalnemu lednemu plezanju. V slovensko-hrvaško-srbskem pokalu je zmagala na vseh treh tekmah in osvojila tretjo zaporedno zmago v skupnem seštevku. Nastopila je na treh od štirih tekem evropskega pokala v sezoni 2018/19. V Domžalah je končala tik pod zmagovalnim odrom na četrtem mestu, v Žilini pa je premagala vso konkurenco in osvojila zlato kolajno. V finskem Ouluju je bila deveta, na koncu pa dosegla tretje mesto v skupnem seštevku evropskega pokala. Dodala je še zmago na odprtem avstrijskem državnem prvenstvu. Poleg tega je v letu 2019 v Dolomitih preplezala najtežjo slovensko žensko smer (Edge of tomorrow) z oceno D13.

PARTNERJI V LETU 2019

Vseh letošnjih uspehov in doseženih rezultatov seveda ne bi mogli uresničiti brez pomoči nekaterih sponzorjev in donatorjev ter seveda države. Tako bi se radi ob tej priložnosti iskreno zahvalili vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da slovensko plezanje drži korak s svetovnim vrhom. Hvala v imenu vseh.

Fundacija za šport

www.fundacijazasport.org

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT**

SLOVENIJA

OLIMPIJSKI KOMITE
SLOVENIJE

SLOADO

SLOVENSKA ANTIDOPING ORGANIZACIJA
SLOVENIAN ANTI-DOPING ORGANISATION

Telekom
Slovenije

PRVA
Najbolj osebna zavarovalnica

SLOVENSKA VOJSKA

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**
*ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA*

